

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 31P/245/2012
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3112221599
Dátum vydania rozhodnutia: 28. 01. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Renáta Topolčanská
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2014:3112221599.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín, samosudkyňou JUDr. Renátou Topolčanskou, vo veci starostlivosti súdu o maloleté deti J.: N., nar. XX.XX.XXXX a V., nar. XX.XX.XXXX, bytom u matky, v konaní zastúpené kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Trenčín, deti rodičov: matky, N. J., štátnej občianky Slovenskej republiky, čašníčky, bytom L. XXXX/XX, Y., právne zastúpenej JUDr. Antonom Kamasom, advokátom so sídlom K. XXXX, Y. a otca, V. J., štátneho občana Slovenskej republiky, domovníka, bytom S. X, Š., zastúpeného Mgr. Ivanom Kodajom, adresa na doručovanie pošty K..Q..G. XX, Y., o návrhu matky na zvýšenie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom takto

rozhodol:

Otcovi detí sa zvyšuje vyživovacia povinnosť k maloletému N. z doterajších 130,- Eur mesačne na 150,- Eur mesačne a k maloletému V. z doterajších 95,- Eur mesačne na 120,- Eur mesačne, ktoré je povinný prispievať k rukám matky, vždy do 15. dňa v mesiaci vopred s účinnosťou od 01.09.2012.

Dlh na výživnom za obdobie od 01.09.2012 do 31.01.2014 pre maloletého N. vo výške 340,- Eur a pre maloletého V. vo výške 425,- Eur, súd poveluje otcovi splácať popri bežnom výživnom k rukám matky, v mesačných splátkach po 10,- Eur na každé dieťa, až do úplného vyrovnania tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Týmto sa zmeňuje rozsudok Okresného súdu Trenčín, č. k. 18C/141/2007-96 zo dňa 13.07.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne, č. k. 19Co/279/2009-110 zo dňa 22.10.2009.

Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania.

odôvodnenie:

Matka dieťaťa svojím návrhom doručeným súdu dňa 20.08.2012 žiadala, aby súd zvýšil otcovi vyživovaciu povinnosť k maloletému N. zo sumy 130,- Eur na sumu 200,- Eur a k maloletému V. zo sumy 95,- Eur na sumu 165,- Eur mesačne s účinnosťou od 01.09.2012. Uviedla, že naposledy bola vyživovacia povinnosť upravovaná rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 18C/141/2007-96 zo dňa 13.07.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/279/2009-110 zo dňa 22.10.2009. Otec maloletých detí si dobrovoľne vyživovaciu povinnosť k maloletým deťom neplní, pričom mesačne prispieva iba sumou 50,- Eur. Z uvedených dôvodov je jej vyplácané náhradné výživné na maloletého N. vo výške 77,98 Eur a na maloletého V. vo výške 69,- Eur mesačne. Je teda nútená výživné vymáhať exekučne a na otca detí podala v tejto veci aj trestné oznámenie. Zistila, že otec detí je registrovaný v športovom cyklistickom klube vo Viedni, s čím je spojená možnosť vyplácania finančných odmien za vykonávanie športových aktivít. Od poslednej úpravy vyživovacej povinnosti nastali podstatné zmeny na strane maloletých detí, kedy mladší syn už navštevuje 3. ročník základnej školy a starší od septembra 2012 nastupuje na 2. stupeň základnej školy. Obe deti sú vekovo staršie a fyzicky vyspelejšie. Ďalej uviedla, že pracuje na dohodu o vykonaní práce a jej mesačný príjem je 136,- Eur brutto. Finančne jej každý mesiac vypomáhajú jej rodičia, a to sumou cca 250,- až 300,- Eur v závislosti od aktuálnych

potrieb. Výška posledne určeného výživného teda nezodpovedá odôvodneným potrebám maloletých detí.

Otec detí nesúhlasil so zvýšením výživného.

Súd vykonal dokazovanie výsluchom účastníkov konania, oboznámil čestné prehlásenie zo dňa 01.07.2013, dohodu o prenájme garáže, zmluvu o nájme bytu, lekársku správu o zdravotnom stave otca detí zo dňa 26.08.2012, správy o príjme otca od 01/2012 do 08/2013 a od 20.08.2013 naďalej, správu o príjme od zamestnávateľa z cyklistického obchodu, čestné prehlásenie otca o nákladoch na bývanie a ďalších výdavkoch, výplatné pásky matky detí za obdobie od 06/2013 až 08/2013, potvrdenie Základnej školy I. Y. zo dňa 24.01.2014, správu MUDr. Z. W. o výdavkoch na fixný aparát pre maloletého N., 3x výplatné pásky, správu z pohovoru s maloletými deťmi zo dňa 02.10.2013, 17x listinné doklady v nemeckom jazyku predložené otcom dieťaťa, potvrdenie o príjme otca za obdobie od 09-12/2013 za prácu domovníka, potvrdenia o príjme otca za obdobie od 09/2012 - 07/2013 z bicyklového obchodu, potvrdenie o výške nájmu a poplatku za komunálny odpad, osvedčenie o evidencii osobného motorového vozidla Renault Sedan, poisťnú zmluvu s Kooperatívou, rozsudok Okresného súdu Trenčín č. k. 15C/32/2012 o vyporiadaní BSM medzi rodičmi, potvrdenie vydané OO PZ o nerešpektovaní rozsudku o úprave styku, podnet na začatie trestného stíhania, návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia, rozsudok Okresného súdu Nové Zámky sp. zn. 1T/69/2013 zo dňa 05.11.2013, ako aj obsah opatrovanského spisu sp. zn. 31P/245/2012.

Takto bolo súdom zistené, že manželstvo rodičov maloletých detí bolo rozvedené rozsudkom Okresného súdu Trenčín č. k. 18C/141/2007-96 zo dňa 13.07.2009 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 19Co/279/2009-110 zo dňa 22.10.2009. Týmto rozsudkom boli maloleté deti zverené do osobnej starostlivosti matky a otec bol zaviazaný povinnosťou prispievať na výživu maloletého N. sumou 130,- Eur mesačne a na maloletého V. sumou 95,- Eur mesačne, s účinnosťou od právoplatnosti rozsudku o rozvedení manželstva. Tento rozsudok nadobudol právoplatnosť dňa 05.09.2009 v časti zverenia maloletých detí a dňa 18.01.2010 v časti určenia vyživovacej povinnosti. Matka bola v tom čase nezamestnaná, bez nároku na dávku v nezamestnanosti. Otec sa venoval profesionálnej cyklistike bez zmluvného základu a príjem mal z odmien za výhry v pretekoch v sumách, ktoré neboli zistené. Maloletý N. bol vo veku 7 rokov a bol žiakom 1. ročníka základnej školy a maloletý V. bol vo veku 6 rokov a navštevoval materskú školu. Obe deti mali výdavky primerané svojmu veku a potrebám. Naposledy bolo o výške vyživovacej povinnosti otca k maloletým deťom rozhodované rozsudkom tunajšieho súdu č. k. 31P/248/2010-96 zo dňa 22.11.2011 v spojení s rozsudkom Krajského súdu v Trenčíne č. k. 6CoP/2/2012-113 zo dňa 31.01.2012, ktorým bol návrh otca na zníženie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom zamietnutý. Toto rozhodnutie nadobudlo právoplatnosť dňa 06.02.2012.

Matka detí je rozvedená, nemá iné vyživovacie povinnosti. Od 01.03.2011 je zamestnaná na základe dohody v reštaurácii „Z. Z. Z., kde dosahuje priemerný mesačný príjem vo výške 117,78 Eur. Tiež má príjem z prenájmu garáže vo výške 60,- Eur mesačne. Iné príjmy nemá. Spolu s maloletými deťmi žije v prenajatom dvojizbovom byte, kde má náklady na bývanie vo výške 340,- Eur vrátane služieb. Je poberateľkou náhradného výživného. Poukázala na to, že otec si riadne neplní súdom určenú vyživovaciu povinnosť, keď jej na obe deti posielal iba 52,- Eur. Otec sa o deti zaujíma iba telefonicky, naposledy boli v osobnom kontakte cez Vianoce 2012. Z uvedených dôvodov jej musia vypomáhať jej rodičia, a to naturálnou formou, kedy deťom zakupujú oblečenie, platia im krúžky, výlety, a to mesačne cca vo výške 200,- Eur. Matka detí nesúhlasila s vypočúvaním maloletých detí v tomto konaní s poukazom na to, že starší syn už bol v minulosti vyšetrovaný psychológom pre konfliktné vzťahy rodičov. Tiež namietala čestné prehlásenia a potvrdenia o príjme otca dieťaťa, ktoré nemajú žiadnu úradnú pečiatku, a teda môžu byť sfaľované, a tiež to, že otec preukázal náklady na bývanie iba čestným prehlásením, čo môže byť účelové. Žiadala, aby súd pri rozhodovaní prihliadol na vyjadrenie otca, že nie je povinný si hľadať lukratívnejšiu a lepšie platenú prácu. Zároveň poukázala na to, že vyživovacia povinnosť nebola upravovaná dlhšie časové obdobie, počas ktorého na strane maloletých detí došlo k zmene pomerov, ktorá aj preukázala. Prerušenie konania by bolo v rozpore so záujmami detí, ktorých potreby musí matka každodenne financovať.

Otec detí je rozvedený, nemá iné vyživovacie povinnosti. Cyklistike sa už nevenuje, pretože utrpel úraz. Momentálne prechodne žije vo Viedni, tu aj do 08/2013 pracoval v cykloobchode ako mechanik, kde dosahoval priemerný mesačný príjem vo výške 378,- Eur netto, obchodné meno svojho zamestnávateľa však na pojednávaní uviesť nevedel. V čase od roku 09/2012 do 18.02.2013 pracoval ako domovník

vo Viedni v spoločnosti X. s príjmom cca 375,- Eur mesačne netto. Od 20.08.2013 začal opätovne pracovať ako domovník v Rakúsku, kde dosahuje príjem vo výške 377,31 Eur. Iné príjmy nemá. Má prenajatý 2-izbový byt, kde uhrádza náklady na nájomné vo výške 150,- Eur mesačne 21,- Eur za komunálny odpad. Ďalej má náklady na mobilný telefón vo výške 25,- Eur, ktorý potrebuje ku svojej práci domovníka a na kontakt so synmi. Tiež si platí zdravotné odvody vo výške 55,- Eur mesačne, ktoré mu podľa jeho vyjadrenia nie sú zrážané z platu a dvakrát do roka poisťku za auto vo výške 40,77 Eur. Asi 100,- Eur vynakladá na stravu. Okrem týchto nákladov má bežné výdavky. Nie je vlastníkom žiadneho majetku väčšej hodnoty, nemá žiadne úspory a vlastní osobné motorové vozidlo značky Renault 5, rok výroky 1978. Poukázal na to, že matka mu dlhuje peniaze z titulu vyporiadania BSM vo výške 23.916,22 Eur a tiež na to, že mu znemožňuje styk s maloletými deťmi. Namietal výšku matkou deklarovaného príjmu, kedy podľa neho matka pracuje na riadny pracovný úväzok. Za účelom preukázania skutočného príjmu matky, navrhol ako svedkyňu vypočuť Ing. Z. Z. a tiež rodičov matky, aby preukázali výšku ich príspevkov pre matku s deťmi. Tiež navrhol vo veci vypočuť aj obe maloleté deti. Na otázku súdu, či si hľadá lukratívnejšiu prácu, otec podráždene odpovedal, že nie je povinný si takúto prácu hľadať. So zdravotným stavom nemá zvýšené výdavky, je zdravý. Nájomnú zmluvu na byt, v ktorom t. č. otec býva, súdu nepredložil s vyjadrením, že takých zmlúv súdu predloží koľko chce s tým, že nie je potrebné ju znova predkladať, keďže ju predkladal v predošlom konaní o výživnom. Tvrdil, že s poukazom na skutočnosť, že ho matka detí doposiaľ okradla o 23.000,- Eur, ktoré považuje za svoj príjem, navrhol toto konanie prerušiť do nadobudnutia vykonateľnosti rozsudku o vyporiadaní BSM. Okresný súd Nové Zámky rozsudkom sp. zn. 1T/69/2013 zo dňa 05.11.2013 ho odsúdil za prečin neplnenia vyživovacej povinnosti na trest odňatia slobody v trvaní 14 mesiacov, s jeho podmieneným odkladom na skúšobnú dobu 3 roky, pričom voči tomuto rozhodnutiu podal odvolanie. Tiež poukázal na to, že ani matka detí sa nesnaží si zabezpečiť vyšší príjem. Je neuveriteľné, aby z príjmu vo výške 130,- Eur uhradila iba nájomné vo výške 400,- Eur. Dokonca matka v rámci trestného konania v Nových Zámkoch uviedla, že núdzou netrpia, pričom je zrejmé, že sa necháva vydržiať od svojho zamestnávateľa.

Maloletý N. má 12 rokov, navštevuje 6. ročník základnej školy. Mimoriadne záujmy nemá. Nosí zubný aparát, s čím boli spojené výdavky vo výške 200,- až 250,- Eur.

Maloletý V. má 10 rokov a navštevuje 4. ročník základnej školy. Býva často chorý. Navštevuje základnú umeleckú školu, odbor výtvarný, kde sa hradí poplatok vo výške 11,- Eur mesačne. Tiež navštevuje šachový krúžok, a krúžok počítačový, ktoré sú bez poplatku.

Zástupkyňa kolízneho opatrovníka poukázala na zmenu pomerov na strane maloletých detí, ktorá odôvodňuje zvýšenie výživného. Na strane maloletého N. videla zmenu pomerov v tom, že už navštevuje druhý stupeň základnej školy. Tiež má problémy so zubami, s čím sú zvýšené výdavky. Maloletý V. už navštevuje základnú školu. Odporučila zvýšiť výživné na maloletého N. na 150,- Eur a na maloletého V. na 130,- Eur mesačne.

Svedkyňa Ing. Z. Z. uviedla, že matka detí je zamestnankyňou reštaurácie W. Z., pričom svedkyňa je tam zodpovednou vedúcou. Otca detí nepozná. Nevedela sa presne vyjadriť k platovým pomerom matky detí, keďže nemá v pracovnej náplni ekonomické veci ale veci týkajúce sa hygieny. Potvrdila však, že matka detí pracuje na základe dohody o pracovnej činnosti a jej príjem sa pohybuje zhruba okolo 117,- Eur mesačne. Nevedela sa vyjadriť k otázke riadneho pracovného úväzku matky, keďže zmluvu s ňou podpísal jej manžel.

Podľa § 62 ods. 1 - 5 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť. Obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov. Každý rodič bez ohľadu na svoje schopnosti, možnosti a majetkové pomery je povinný plniť svoju vyživovaciu povinnosť v minimálnom rozsahu vo výške 30% zo sumy životného minima na nezaopatrené nepľnoleté dieťa alebo na nezaopatrené dieťa podľa osobitného zákona. Pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť. Výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

Podľa § 75 ods. 1 Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného. Na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného prihliadne súd aj vtedy, ak sa povinný vzdá bez dôležitého dôvodu výhodnejšieho zamestnania, zárobku, majetkového prospechu; rovnako prihliadne aj na neprimerané majetkové riziká, ktoré povinný na seba berie.

Podľa § 78 ods. 1 a 3 Zákona o rodine, dohody a súdne rozhodnutia o výživnom možno zmeniť, ak sa zmenia pomery. Okrem výživného pre maloleté dieťa je zmena alebo zrušenie výživného možné len na návrh. Pri zmene pomerov sa vždy prihliadne na vývoj životných nákladov.

Z výkladu tohto ustanovenia vyplýva, že musí ísť o podstatnú zmenu pomerov na strane rodičov alebo detí, ktorá sa výrazne prejaví v pomeroch účastníkov. Zmena pomerov môže byť odôvodnená buď subjektívne - okolnosťami na strane povinného, resp. okolnosťami na strane oprávneného alebo objektívne - vývojom životných nákladov podľa odseku 3 vyššie uvedeného zákonného ustanovenia. Až v prípade, ak má súd preukázané, že sa pomery účastníkov zmenili, môže rozhodnúť o zmene výšky vyživovacej povinnosti. Zmena výšky výživného je možná najskôr od času, keď došlo k zmene pomerov. Túto skutočnosť súd objektívne zisťuje.

Je potrebné poukázať na to, že povinnosťou oboch rodičov je venovať všetky sily na dôsledné zabezpečenie výživy detí v záujme ich náležitého telesného i duševného vývoja, za ktorých účelom má povinnosť každý z rodičov vyvinúť všetko úsilie na to, aby zaobstaral prostriedky pre svoje deti.

Podľa § 160 ods. 1 O.s.p., ak súd uložil v rozsudku povinnosť, je potrebné ju splniť do troch dní od právoplatnosti rozsudku; súd môže určiť dlhšiu lehotu. Súd môže určiť, že peňažné plnenie sa môže vykonať aj v splátkach, ktorých výšku a podmienky zročnosti určí, a to aj tak, že omeškanie s plnením jednej splátky má za následok zročnosť celého plnenia.

Z vykonaného dokazovania mal súd v prípade tejto veci za preukázané, že k zmene pomerov, akú má na mysli horecítované zákonné ustanovenie § 78 Zákona o rodine, došlo najmä na strane maloletých detí. Maloletý N. bol v čase posledného rozhodovania o výživnom vo veku 7 rokov a navštevoval 1. ročník základnej školy, v súčasnosti má 12 rokov a navštevuje 6. ročník základnej školy. Maloletý V. bol vo veku 6 rokov a navštevoval materskú školu, v súčasnosti má 10 rokov a navštevuje 4. ročník základnej školy. K zmene pomerov nesporne došlo aj u matky maloletých detí, ktorá je už zamestnaná a dosahuje príjem vo výške cca 120,- Eur. U otca s poukazom na to, že v predošlom konaní nebol jeho príjem zistený, hoci ho dosahoval vo forme odmien za účasť na pretekoch, nebolo možné zmenu jeho pomerov zistiť a ustáliť. Je však potrebné podotknúť, že otec aj na súdnom pojednávaní prezentoval laxný a benevolentný prístup k hľadaniu si zamestnania, pričom mu v tomto nebráni ani jeho zdravotný stav. Bolo preukázané, že si dlhodobo riadne neplní svoju vyživovaciu povinnosť ku svojim deťom, dokonca bol za tento skutok odsúdený, hoci rozhodnutie doposiaľ nenadobudlo právoplatnosť. Otec teda dlhodobo nepodniká žiadne kroky, ktoré by viedli k zlepšeniu jeho finančnej situácie. Taktiež v konaní žiadnym spôsobom nepreukázal, že by venoval všetky svoje sily na dôsledné zabezpečenie výživy svojich detí. Pokiaľ ide o otcom navrhované dôkazy a to výsluch maloletých detí, tento súd nepovažoval za potrebný, s poukazom na skutočnosť, že matka detí riadne preukázala aktuálne pomery na strane maloletých detí a ich výsluch by tak bol nadbytočný. Súd tiež nepovažoval za potrebné vypočúvať ako svedkov rodičov matky detí na preukázanie, akým spôsobom jej títo finančne vypomáhajú, keďže je zrejmé, že bez ich pomoci, by sa matka spolu s deťmi ocitla na hranici chudoby. Tiež súd nepovažoval za potrebné zaoberať sa otázkou, ako môže matka zo svojho príjmu hradiť ňou deklarované náklady, keď je zrejmé, že jej vypomáhajú jej rodičia a matka si tiež svoju vyživovaciu povinnosť k deťom plní aj výkonom osobnej starostlivosti o tieto deti. Výška výživného bola upravená v zmysle návrhu matky s účinnosťou do 01.09.2012. Súd je toho názoru, že v možnostiach a schopnostiach otca s poukazom na jeho príjem a celkové majetkové pomery a výdavky, bude platiť zvýšené výživné na maloletého N. sumou 150,- Eur a na maloletého V. sumou 120,- Eur mesačne. Takto určenú výšku vyživovacej povinnosti súd považoval za primeranú možnostiam a schopnostiam otca, potrebám maloletých detí (u maloletého V. prihliadol aj na jeho prechod z materskej školy na základnú školu), aj s poukazom na ponechanie priestoru na prípadné zvyšovanie vyživovacej povinnosti k maloletým deťom v budúcnosti. Zročné výživné na maloletého N. vo výške 340,- Eur (20,- Eur x 17 mesiacov) a na maloletého V. vo

výške 425,- Eur (25,- Eur x 17 mesiacov) súd povolil za použitia § 160 ods. 1 O.s.p. otcovi splácať za podmienok uvedených vo výroku tohto rozsudku.

O náhrade trov konania účastníkov bolo rozhodnuté v zmysle § 146 ods. 1 písm. a) O.s.p., nakoľko ide o konanie, ktoré je možno začať i bez návrhu.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní od jeho doručenia prostredníctvom tunajšieho súdu na Krajský súd v Trenčíne (v troch vyhotoveniach).

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. Odvolanie je potrebné podať v počte 3 rovnopisov, ak potrebný počet rovnopisov účastník nepredloží, súd vyhotoví kópie na jeho trovy (§ 42 ods. 3, § 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania,
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený,
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný,
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom,
- rozhodoval vylúčený sudca,
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy,
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené,
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods. 2, § 205a ods.1, § 221 ods. 1 O. s. p.).

Ak nebude povinnosť uložená týmto rozsudkom dobrovoľne splnená, možno podať návrh na exekúciu podľa osobitného predpisu.

Toto rozhodnutie je v časti o výživnom predbežne vykonateľné.